

א' מorth (תש"א)

ט"ז. צוד עבדות ים הכהנים

xx. שאלת כללית:

בעל שם עולם מקטה: פסוק א' של פרקנו (גראה) שנאמר פרקנו מיד אחר זה
שנִי בְּנֵי אֶחָד וְלֹמַת לֹא בְּאֶחָד מִיד לְאַחֲרֵ פָּרָק י' בפרשנו טמיין?
נמה לענוך לשאלתו

ב. ו' וכפדר בעדו ובعد ביתו ורטוי "

מקשה הרاءם: למה הזריכו הכתוב להזכיר ודו' שנ', ד' בודוי ראשון לכלול בו
בם הכהנים, בשיאמר: "אנא השם חטאתי עוזתי פשעתי לפניך אני וביתך ובני
אחרן עם קדושיך?"

ענה לטאלתו על ט' פגניה ב' א', ורטוי ט'

ג. כ"א וההודה עליו את כל עובדות בניו יסכל כלל פשעתיהם לכל חטאיהם
זוטא ל"ז ע"ב: "עתודות" - אלו חזוניהם, וכן הוא אומר (במדבר ס"ז) "חכמת
חכמת הנפש החיה עוגנה בה." פשעתם - אלה אמרדים (רש"י: העשרה להכעיה) וכן
הוא אויר (מלכים ב' ב' נ') "מלך מושך פשע ב'" (רש"י: מרד ב'), "לכל חטאיהם
אלו הטענות" וכן הוא אומר (ויקרא ז') "גשם כי חחכא בשונח". ומماחר שתת דה
על חזוניהם ותרדים חזוד ומטודה על חשבונות? (רש"י: בתמיה). אם על חזוניהם
ימחולו לנו, אין זרין לבקש שוב על השגונות. אלא כך היה מוחודת: "חטאיהם
ועוזתי פשעתי לפניהך אני וביתך...". וכן בדוד (תהלים ק'ו): "חטאנו עם
אבותינו עזינו פשעינו".

xx. ומקשין: ואיך לא חשו כלל לבקש ודוי בסדר זה "חטאתי עוזתי פשעתי"
והלא הוא נראה היפך הסדר כסוקנו?

xx. מוכח לחשיב את השגוי בסוגנון בין אמר כל עובדות. אך כל פשעתיהם

רבין "לכל חטאיהם"

ד. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיהם לפניו ה' מטהרו
זומא פ"ה ע"ב: האומר: "חטא ואשׁוב", א"ן בסופיקין בידו לעשות טעונה.
"אשׁוב" ויום הכהנים מפכר, א"ן יום הכהנים מפכר. עברות שבין אדם לטוקון
יום הכהנים מפכר; עבדות שבין אדם לחבירו א"ן יום הכהנים מפכר עד שיראו
את חברו. אך זו דרש ר' אליעזר בן עזריה: "מכל חטאיהם לפניו ה' הסהרו" -
עברות שבין אדם לטוקון יום הכהנים מפכר, עברות שבין אדם לחבירו א"ן יום
הכהנים מפכר ע"י טירצה את חברו. אמר ר' עקיבא: אסרכיס ישראל, לפניו ט' אמרם מטהר את
שנאתם, ט' (הוזקאל ל"ז) "זורקתי עליכם בם טהורם וטהרתם". ואומר
(ירמיהו י"ד): "mekoah-Yisrael" - מה מקוה מסקר את הטמאים, אף הקהה זו מטהר
את יסראל.

ו. מה בין ר' אליעזר בן עזריה לבין ר' עקיבא בפרש פסוק. העתיק אמר
פסוקנו פעמים וסמננו בסוגני פסוק לפי דעת כל אחד מן המתאים ע"ל.

xx. מקשין: מה תומסיך עוד ר' אליעזר בן עזריה לזרע יתורה מהאמור קידוש זעם
בנא לאחבי לאביו ראייה מהכתוב, אמר "לפניך ה' קתדרתך", אם כן לא היה
לחזרה ולומר "עברות צוין אדם לטוקון...", אלא: אך אלעזר: סכיןין ז' (ט'):
"מכל חטאיהם...
נמה לחוץ קוסתו".

xx. ועל שם עולם מקטה: "חתהרו" לכאורה מיותר, אך אמר ש"ר י"ט ר' ע"ב אמר
אתכם". אין זוטך לפרש אלא מאיזה דבר? "מכל חטאיהם"; למ"ט מ"ט
ילפניכי ה'", אבל בדור הטהרה כבר נזכר, ולמה אם כן אמר "חתהרו".
נמה לענוך לקושיתו.

(סימן לך: לא נאכץ כאן "אתהיהם" וחסונה י"ד ט'; י"ד ב'; ט' ו' י"ג
אלא "חתהרו".)